

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ πρώην ΣΙΝΑΙΟΥ ΔΑΜΙΑΝΟΣ

Αθήνα, 12/07/2026

Μνήμη του Οσίου Πατρός ημών Παΐσιου του Αγιορείτου και Σιναΐτου

Σεβασμιώτατε Ἄγιε Ἀδελφέ κ. Συμεών
καὶ ἀγαπητοὶ πατέρες τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Σινᾶ, οἱ παροικοῦντες ἐν τῷ παρόντι
ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ

Με βαθύ σεβασμό προς την μακραίωνη ιστορία της Μονῆς μας, αισθάνομαι την ανάγκη να απευθυνθώ σε όλους σας ως πατέρας, με λόγο ειρηνικό αλλά και με την ευθύνη που επιβάλλει η θέση μου, έχοντας αληθινή αγωνία για την ενότητα της αδελφότητας και το μέλλον της Μονῆς μας.

Καθώς πορευόμαστε προς το μέλλον, ας θυμόμαστε ότι κάθε εποχή αποκαλύπτει όχι μόνο τις δυνάμεις αλλά και τις αδυναμίες όλων. Δεν είναι της παρούσης να κάνουμε απολογισμό για όσα συνέβησαν ανάμεσά μας· όμως δεν μπορώ να παραβλέψω ότι υπήρξαν πράξεις και συμπεριφορές που εξέθεσαν ιστορικά την Μονή και διαπόμπευσαν εμένα προσωπικά, αλλά και τους διαπομπευτές μου τραυματίζοντας την ενότητα και την αξιοπρέπεια της αδελφότητας. Γι' αυτά θα βρεθεί ο χρόνος και ο τρόπος να κριθούν, διότι ο Θεός και η ιστορία δεν παραλείπουν τίποτε και αποδίδουν στον καθένα κατά το μέτρο της αληθείας.

Εμείς, όμως, καλούμαστε σήμερα να σταθούμε ενώπιον της συνείδησής μας και της μακραίωνης πορείας της Μονῆς μας, με καρδιά καθαρή και διάθεση συμφιλιωτική, παρ' ότι οι δοκιμασίες που αντιμετωπίσαμε ήταν δυσβάστακτες και επώδυνες. Διότι, όπως διδάσκουν οι ἅγιοι Πατέρες, η αληθινή πνευματική ανδρεία φαίνεται όταν ο άνθρωπος επιλέγει την ειρήνη εκεί όπου θα μπορούσε να απαιτήσει το δίκιο του, και την αγάπη εκεί όπου θα μπορούσε να κρατήσει μνησικακία. Με αυτό το φρόνημα, ας συνεχίσουμε τον κοινό μας δρόμο στην ενότητα, την αλήθεια και την ειρήνη του Χριστού.

Στο πλαίσιο αυτό αναφέρω τα ακόλουθα:

Στη μεγάλη και πολυαιώνια ιστορία της Μονῆς μας, όλοι είμαστε διαβάτες. Η Μονή δεν είναι ιδιοκτησία κανενός· είναι ο οίκος όλων των μοναχών, ζώντων και κεκοιμημένων και συγχρόνως οικουμενικός οίκος του Ορθόδοξου κόσμου.

Σας καλώ και σας παρακαλώ άμεσα και χωρίς υπεκφυγές να καλέσετε να επιστρέψουν πίσω, με ειρηνικό τρόπο, όλοι οι μοναχοί της Μονής, ώστε να πορευθούμε ενωμένοι στο δύσκολο αγώνα που έχουμε μπροστά μας.

Πρέπει να αφεθούν κατά μέρος οι μισαλλοδοξίες, οι εγωισμοί και κάθε άλλο πάθος ή αρνητικό συναίσθημα που μας κυριαρχεί· να αλληλοσυγχωρεθούμε· και, αναλογιζόμενοι τη μακράιωνη ιστορία της Μονής μας, την αποστολή της, τη συμβολή της στην παγκόσμια Ορθοδοξία και στα ιερά του Γένους μας, να δώσουμε με αυτοθυσία κοινό αγώνα για να την προστατεύσουμε και να της αποδώσουμε όσα ιστορικά δικαιούται.

Πάντοτε με τον δέοντα σεβασμό προς τους αδελφούς μας Αιγυπτίους, με τους οποίους η Μονή μας διατηρεί διαχρονικά σχέσεις αμοιβαίας εκτίμησης, συνεργασίας και ειρηνικής συνύπαρξης, και οι οποίοι από τους παλαιότερα διοικούντας την Αίγυπτο κληρονόμησαν όσον αφορά τη Μονή μας εκτός από δικαιώματα και απαράγραπτες υποχρεώσεις σύμφωνα όμως και με την πίστη τους. Ως εκ τούτου οφείλουμε σήμερα περισσότερο από ποτέ να καλέσουμε το Αιγυπτιακό Κράτος σε επίσημο, ανοικτό και δημόσιο διάλογο, όπου όλες οι πλευρές θα μιλήσουν με ανοικτά χαρτιά. Η Μονή του Σινά ουδέποτε στάθηκε εμπόδιο στο φαραωνικό τους εγχείρημα· αντιθέτως με υπομονή και κατανόηση ανεχθήκαμε έργα που διατάραξαν την ηρεμία και την πνευματικότητα του τόπου μας, λόγω της σημασίας τους για την Αίγυπτο. Εφόσον συνεχιστεί ο ειλικρινής διάλογος στη βάση που είχαμε από κοινού συμφωνήσει και που βίαια, ανεξήγητα και αναίτια ακύρωσαν μονομερώς με την αιφνίδια έκδοση της δικαστικής απόφασης, μπορεί να βρεθεί λύση ώστε το έργο να ολοκληρωθεί όπως το επιθυμούν, να ρυθμιστεί η μελλοντική διαχείριση του τόπου και των επισκεπτών, και ταυτόχρονα η Μονή μας να διατηρήσει το αναφαίρετο ιδιοκτησιακό της δικαίωμα, όπως το παρέλαβε από τους αιώνες. Παρά την σύγκλιση μας με το Αιγυπτιακό κράτος στο θέμα του λελογισμένου project παραμένουμε με μια ουσιαστική διαφωνία. **Το έκτακτο φαινόμενο Ι. Μονή Σινά είναι γέννημα αποκλειστικά της ανθρώπινης πίστης. Η Αίγυπτος βλέπει τουρίστες, εμείς προσκυνητές. Εκείνοι μουσείο, εμείς θεοβάδιστο τόπο.** Αν δεν εντάξουν την ιερή οπτική μας στις επιδιώξεις τους, λύση δεν θα βρεθεί ποτέ, αλλά και αν βρεθεί θα είναι αποτυχημένη και βραχυπρόθεσμη για την ιστορική επιβίωση της Μονής.

Ως γνωρίζετε πολύ καλά, η δόλια επίκληση περί «διασφάλισης του θρησκευτικού status quo» της Μονής εξέτρεψε παρελκυστικά τη συζήτηση σε κάτι που ουδέποτε τέθηκε υπό αμφισβήτηση. Ο πυρήνας αυτού του δικαιώματος διασφαλίζεται μόνο μέσα από την ξεκάθαρη αναγνώριση του ιδιοκτησιακού καθεστώτος της Μονής, ήτοι, της πλήρους κυριότητας, την αναγνώριση της ιδιαίτερης νομικής της προσωπικότητας εντός του Αιγυπτιακού και διεθνούς δικαίου όπως η Unesco ορίζει, την απόδοση αιγυπτιακής υπηκοότητας στον εκάστοτε Αρχιεπίσκοπο και την ειδική χορήγηση μακροχρόνιων αδειών διαμονής στους πατέρες. Μόνον αυτά τα τέσσερα στοιχεία εγγυώνται την αιώνια παρουσία και συνέχεια της Μονής στον ιερό αυτό τόπο. Οποιαδήποτε άλλη συμφωνία, εάν δεν εδράζεται στην αναγνώριση του δικαιώματος της κυριότητας, μπορεί να ανατραπεί ανά πάσα στιγμή και ειδικά σε χαλεπότερους καιρούς. Η Αίγυπτος με τη σιωπηρή συναίνεση της Ελληνικής Κυβέρνησης

υπαναχώρησε την 29/5/2025 από την **αρχική συμφωνία του εξωδικαστικού συμβιβασμού**, με την οποία είχε πλήρως αποδεχτεί και η οποία μας αναγνώριζε **πλήρη κυριότητα στο σύνολο των ακινήτων της Μονής**. Ουδέποτε η Αίγυπτος έδωσε εξηγήσεις ή κλήθηκε από την Ελλάδα να παράσχει εξηγήσεις για αυτό. Παρά ταύτα κατηγορήθηκαν και εσκεμμένα στοχοποιήθηκαν από κάποιους προσωπικά ότι δήθεν συνήψα προδοτική συμφωνία, ενώ ίσχυε το ακριβώς αντίθετο. Συνέχιζα να τονίζω στους δύο υπουργούς Εξωτερικών – τον κ. Γεώργιο Γεραπετρίτη και τον Αιγύπτιο ομόλογο του – τη σημασία **του «Αχτιναμέ»** και των λοιπών τίτλων ανά τους αιώνες και ότι εξακολουθεί να υπάρχει περιθώριο πραγματικής και δίκαιης λύσης που, με σεβασμό, θα διασφάλιζε τα δικαιώματα και των δύο πλευρών εσαεί. Ανεξαρτήτως των όσων διαφορετικά διαρρέονται στον Τύπο, γίνεται προσπάθεια να μετατεθεί η ευθύνη και ο τελευταίος λόγος στην αδελφότητα, παρά το ότι οι δύο αυτοί υπουργοί, όπως έχουν δημοσίως παραδεχθεί, παραμένουν υπεύθυνοι, αποκλειστικά αρμόδιοι και αρχιτέκτονες της νέας **απόρρητης** μέχρι σήμερα (;,;,!!) συμφωνίας, η οποία διαμορφώθηκε μεταξύ τους κατά τη συνάντηση που είχαν στις 6 Αυγούστου 2025.

Αποκαλύπτω ότι τους πρότεινα την ακόλουθη εναλλακτική ρύθμιση που παρότι δεν ανταποκρίνεται πλήρως στην ιστορική πραγματικότητα δίνει δυνατότητα να αναγνωριστεί στην Αίγυπτο η κυριότητα επί του εδάφους και **στη Μονή η κυριότητα επί των κτισμάτων και οτιδήποτε άλλο υπάρχει επί του εδάφους, με την αυστηρή αίρεση της απαγόρευσης εκποίησης ή αλλαγή χρήσης οποιουδήποτε ακινήτου από τη Μονή ή την Αίγυπτο**. Με αυτόν τον ιδιότυπο αλλά πλησιέστερα στο δίκαιο τρόπο, εφαρμόζεται η **αρχή της αλληλοεξουδετέρωσης**, ώστε αμφότερα τα Μέρη να παραμένουν προστατευμένα. Είχα δε ξεκαθαρίσει ότι απαραίτητη προϋπόθεση για οποιαδήποτε συμφωνία ήταν να έχει διακρατικό χαρακτήρα και αντίστοιχη νομική δέσμευση, ώστε πέρα από την Μονή και την Αίγυπτο να την συνυπέγραφε ως μέρος και η Ελλάδα και όχι να συναφθεί μια συμφωνία αποκλειστικά μεταξύ Μονής και Αιγύπτου, την οποία μια μελλοντική αιγυπτιακή κυβέρνηση πιο ακραίου προσανατολισμού θα μπορούσε να αναιρέσει μέσα σε ένα μόνο βράδυ.

Την ίδια στιγμή, παρατηρώ ότι διάφορα δημοσιεύματα επιχειρούν να παρουσιάσουν ως δήθεν «επιτυχία» μια συμφωνία που, εάν ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα, συνιστά στην ουσία πλήρη αποτυχία και επικίνδυνη υπονόμευση του μέλλοντος της Μονής μας. Στις 04.07.2026 δημοσιεύθηκε άρθρο στο «Πρώτο Θέμα» το οποίο αναφέρει ότι η επικείμενη συμφωνία αναγνωρίζει στο αιγυπτιακό Δημόσιο κυριότητα όλων των χώρων, αλλά αποδίδει στην Ιερά Μονή την κατοχή και χρήση τους στο διηνεκές, χωρίς χρηματικό αντάλλαγμα. Η συμφωνία καλύπτει όλα τα κτίσματα και τις εγκαταστάσεις εντός των τειχών, καθώς και εκκλησιάκια εκτός των τειχών, όπως η Εκκλησία της Αγίας Κορυφής, ενώ δημεύονται πλήρως οι κήποι – που είναι ζωτικής σημασίας για την καθημερινή διαβίωση των μοναχών – γίνεται λόγος για απλή μακροχρόνια μίσθωση έναντι συμβολικού τιμήματος, σαν να πρόκειται περί εμπορικών ακινήτων και όχι περί του πυρήνος της μοναστικής μας ζωής. Σύμφωνα με το εμπράγματο δίκαιο ισχυρό δικαίωμα είναι μόνο η κυριότητα ενώ η κατοχή και η νομή επαφίονται στην απόφαση του ιδιοκτήτη και μάλιστα με την συγκεκριμένη συμφωνία αν η Μονή αναγνωρίσει ανεπιστρεπεί, όπως προβλέπεται, τότε παραχωρεί

το αναφαίρετο και μοναδικό της δικαίωμα επί της κυριότητας έναντι πινακίου φακής που τελικά και αυτό δεν θα της αποδοθεί. Με τρόπο ύπουλο επιχειρείται να παρουσιαστεί μια τέτοια ρύθμιση ως θετική εξέλιξη, ενώ στην πραγματικότητα θα σήμαινε ότι η Μονή χάνει την κυριότητα της περιουσίας της και μετατρέπεται σε ενοικιαστή στον ίδιο της τον τόπο. Αν αυτό αποτελεί το περιεχόμενο της συμφωνίας που προωθείται, τότε, όχι μόνο δεν πρόκειται για επιτυχία, **αλλά για μια βαθιά προσβλητική και επικίνδυνη υποβάθμιση της ιστορικής, πνευματικής και λειτουργικής αυτοτέλειας της Μονής μας, καταπάτηση των στοιχειωδών ατομικών και θρησκευτικών δικαιωμάτων μας και φανερή προσπάθεια μετατροπής της Μονής μας σε Μουσείο.**

Το ίδιο δημοσίευμα αναφέρει ότι ο Πρωθυπουργός Κυριάκος Μητσοτάκης έχει εντάξει το ζήτημα στην ατζέντα των επαφών του με τον Πρόεδρο της Αιγύπτου Αμπντέλ Φατάχ αλ Σίσι. Ωστόσο, για εμένα το κρίσιμο δεν είναι απλώς η παρουσία του θέματος στην ατζέντα. Το κρίσιμο είναι η ιεράρχηση. Η υπόθεση της Ιεράς Μονής Σινά και των ανεκτιμήτων κειμηλίων της δεν είναι ένα ακόμη διπλωματικό αντικείμενο· **είναι ζήτημα εθνικής και πνευματικής ευθύνης, με αξία που δεν αποτιμάται, δεν συγκρίνεται και δεν μπορεί να τεθεί σε δεύτερη μοίρα έναντι οποιασδήποτε άλλης συμφωνίας, με σημασία ανάλογη ή και υπέρτερη αυτής της Αγίας Σοφίας και της Μονής της Χώρας.**

Η προστασία της ιδιοκτησίας της Μονής και των θησαυρών της απαιτεί πρώτη προτεραιότητα, ξεκάθαρη πολιτική βούληση και προσωπική δέσμευση στο ανώτατο επίπεδο. Κι όμως, όσες φορές, κατά τις κρίσιμες στιγμές των διαπραγματεύσεων, ζήτησα εγγράφως να συναντηθώ με τον έλληνα Πρωθυπουργό, επέλεξε να με αποφύγει. Η στάση αυτή δεν συνάδει με το βάρος του ζητήματος ούτε με την ευθύνη που ο ίδιος επικαλείται ότι αναλαμβάνει.

Στον Τύπο διαρρέεται συνεχώς ότι η αδελφότητα έχει λάβει γνώση της συμφωνίας, αφήνοντας να εννοηθεί ότι το σύνολο των Πατέρων είναι πλήρως ενημερωμένο. Γνωρίζετε πολύ καλά ότι ουδέποτε έχετε ενημερώσει τόσο εμένα όσο και τους υπολοίπους Πατέρες που βρίσκονται εξόριστοι στην Ελλάδα, πράγμα το οποίο οφείλετε να πράξετε σύμφωνα με τους Θεμελιώδεις Κανονισμούς της Μονής που πολλοί από εσάς εξ αγνοίας θεωρούν ότι υπέρκεινται των ιερών κανόνων και αποτελούν σύγχρονο «φούρνο του Χότζα». Δεν νοείται – και δεν νομιμοποιείστε – μια ομάδα εννέα ατόμων, χωρίς να ενημερώσει ενδελεχώς το σύνολο της αδελφότητας για το περιεχόμενο της συμφωνίας και χωρίς να συγκληθεί στη Μονή Γενική Συνέλευση παρουσία όλων των Πατέρων, να διαπραγματεύεστε μόνοι σας και να λαμβάνετε αποφάσεις μόνοι σας. Η Μονή δεν σας ανήκει και σε περίπτωση που λάβετε οποιαδήποτε αυθαίρετη και παράνομη απόφαση μόνοι σας, αυτή θα βαρύνει τον καθένα από εσάς αποκλειστικά και προσωπικά, παρά το ότι λογοδοσία και αντίκτυπο όμως θα έχει διαχρονικά σε όλο το σώμα του Ελληνισμού και της Ορθοδοξίας. Και η Ιστορία, βεβαίως, θα σας κρίνει ανάλογα.

Τέλος, εάν έχει αποφασιστεί από τον Υπουργό Εξωτερικών κ. Γεώργιο Γεραπετρίτη και τον Αιγύπτιο ομόλογό του η τακτική της σαλαμοποίησης και στρατηγικού βάθους,

ώστε να μετατραπεί σταδιακά η Μονή μας σε μουσείο και εμείς σε υπαλλήλους τότε δεν υπάρχει περιθώριο συζήτησης.

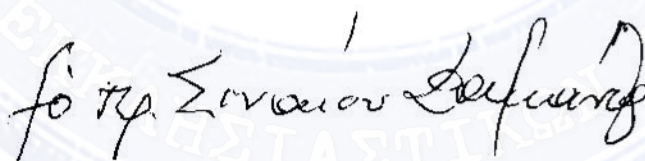
Οφείλουμε να αντισταθούμε μέχρις εσχάτων και να ξεκινήσουμε διεθνή αγώνα, κινητοποιώντας τον παγκόσμιο ορθόδοξο κόσμο για την προστασία της Μονής μας. Στον αγώνα αυτόν — και παρά τα 92 μου έτη — θέτω τον εαυτό μου στη διάθεση της Μονής ως απλός στρατιώτης. Σήμερα υπάρχουμε εδώ διότι κάποιοι, ανά τους αιώνες, θυσίασαν τη ζωή τους όταν χρειάστηκε. Η παράδοση των Σιναϊτών δεν είναι ο συμβιβασμός, η τρυφηλότητα, η ευμάρεια ή η οικονομική συναλλαγή με την εκάστοτε εξουσία, η ένοχη σιωπή· είναι η συναίνεση, ο διάλογος, η καρτερικότητα αλλά και η αυτοθυσία, ο διαρκής υλικός και πνευματικός αγώνας και η επιβίωση μέσα σε σκληρές συνθήκες. Η σκληρότητα αυτών των ιερών βράχων αντανακλά την ποιότητα της ζωής μας.

Σήμερα, περισσότερο από ποτέ, καλούμαστε να σταθούμε αντάξιοι φύλακες ενός τόπου που μας εμπιστεύθηκε η Ιστορία, η Ορθοδοξία και ο Θεός. Η Μονή του Σινά δεν είναι απλώς ένα μνημείο· είναι ζώσα μαρτυρία αιώνων, φως μέσα στην έρημο, κιβωτός πνευματικότητας και ειρήνης. Το μέλλον της εξαρτάται από το θάρρος και την ενότητα που θα επιδείξουμε σήμερα.

Ας σταθούμε, λοιπόν, με γενναιότητα, με καθαρή καρδιά και με πίστη ακλόνητη. Ας πράξουμε το καθήκον μας απέναντι στους Πατέρες μας, απέναντι στην ιστορία, απέναντι στο Θεό που εκτός από Θεός των ζώντων είναι και Θεός των κεκοιμημένων Σιναϊτών αδελφών μας, εκείνων που πότισαν με τα δάκρυά τους, τους ασκητικούς τους ιδρώτες, αλλά και το αίμα τους και προσήλωσαν με ζήλο όλη τους τη ζωή στη Μονή μας και, αόρατοι πλέον, μας ελέγχουν και μας στηρίζουν.

Με την ελπίδα ότι ο Πανάγαθος Κύριος ο εν τῷ Σιναίῳ ὄρει εμφανισθείς εν δόξῃ μεριμνά για την Ιερά ημών Μονή. Πατρικώς σας ασπάζομαι

Μετά ευχών και ευλογιών

† Ο Αρχιεπίσκοπος πρ. Σιναίου Δαμιανός

(Δορυλαίου 26 Αθήνα Τ.Κ. 11521)
Τηλ.: +30210-6444766 κιν.: +306945808742
e-mail: damianosorossina@gmail.com